

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 25 maja 1959 r.

w sprawie zasad i techniki finansowania stypendiów fundowanych dla studentów szkół wyższych.

Na podstawie § 16 ust. 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 stycznia 1959 r. w sprawie pomocy stypendialnej dla studentów szkół wyższych (Dz. U. Nr 6, poz. 35), zwanego w dalszego ciągu „rozporządzeniem”, zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ilekroć w zarządzeniu niniejszym jest mowa o jednostkach fundujących, należy przez to określenie rozumieć następujące jednostki fundujące stypendia dla studentów szkół wyższych:

- 1) rady narodowe,
- 2) przedsiębiorstwa państwowe,
- 3) przedsiębiorstwa spółdzielcze,
- 4) banki,
- 5) Państwowy Zakład Ubezpieczeń,
- 6) instytucje i organizacje nie dotowane z budżetu Państwa.

2. Przepisy niniejszego zarządzenia dotyczące ministrów, którym podlegają szkoły wyższe, odnoszą się również do Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej.

§ 2. 1. Źródłem finansowania stypendiów fundowanych są następujące środki własne jednostek fundujących:

- 1) w radach narodowych — środki przewidziane w ich budżetach,
- 2) w przedsiębiorstwach państwowych — środki obrotowe (w ciężar nakładów działalności pozaoperacyjnej),
- 3) w przedsiębiorstwach spółdzielczych — środki funduszu socjalnego oraz środki z podziału czystej nadwyżki,
- 4) w bankach — środki funduszu specjalnego, tworzonoego z części zysku,
- 5) w Państwowym Zakładzie Ubezpieczeń — środki funduszu specjalnego, tworzonoego z nadwyżek bilansowych,
- 6) w instytucjach i organizacjach nie dotowanych z budżetu Państwa — środki tych instytucji i organizacji.

2. Przedsiębiorstwa państwowe na wniosek konferencji samorządu robotniczego mogą ponadto fundować stypendia ze środków funduszu zakładowego.

§ 3. 1. Jednostka fundująca zawiadamia do dnia 31 lipca wybraną przez siebie szkołę wyższą o decyzji ufundowania w nadchodzącym roku szkolnym stypendium ze środków własnych, określając tryb przyznania stypendium (w drodze konkursu lub bez konkursu), jego miesięczną wysokość i okres wypłaty (liczbę miesięcy) w ciągu roku oraz rodzaj zobowiązania stypendysty wobec jednostki fundującej. Jednostka fundująca może wskazać w zawiadomieniu osobę kandydata do stypendium stosownie do przepisu § 14 ust. 2 zarządzenia Ministra Szkolnictwa Wyższego z dnia 29 stycznia 1959 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 stycznia 1959 r. w sprawie pomocy stypendialnej dla studentów szkół wyższych (Monitor Polski Nr 14, poz. 56). Ramowy wzór umowy zawieranej między jednostką fundującą a stypendystą stanowi załącznik do niniejszego zarządzenia.

2. Jednostka fundująca zobowiązuje się pisemnie wobec szkoły wyższej do zapewnienia środków na wypłatę studentowi fundowanego stypendium przez cały okres jego studiów, jeżeli student odpowiadać będzie obowiązującym warunkom i spełniać będzie zobowiązanie przyjęte wobec jednostki fundującej.

3. Do pisemnego zobowiązania (ust. 2) jednostka fundująca powinna nadto dołączyć upoważnienie dla banku, prowadzącego jej rachunek, do przelania z niego na rachunek szkoły wyższej kwot stypendium fundowanego, jeżeli wobec niedotrzymania przez jednostkę fundującą terminów, określonych w § 4 ust. 1, zażąda tego od banku szkoła wyższa.

§ 4. 1. Jednostki fundujące przekazują na rachunek szkoły wyższej (§ 6) odpowiednie kwoty ze środków własnych w dwóch ratach: do dnia 25 września na okres od 1 października do 31 grudnia oraz do dnia 24 grudnia na okres od 1 stycznia do 30 września następnego roku. Rady narodowe przekazują zadeklarowane kwoty z góry w ratach kwartalnych do dnia 25 miesiąca poprzedzającego każdy kwartał.

2. Przekazane kwoty (ust. 1), w razie niemożności ich wykorzystania zgodnie z założeniami jednostki fundującej, zwraca się tej jednostce. Przepisy § 7 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

3. W razie nieotrzymania należnych kwot w terminach określonych w ust. 1 szkoła wyższa obowiązana jest wypła-

cić studentowi stypendium fundowane ze środków własnych, przeznaczonych na pomoc stypendialną dla studentów, do czasu otrzymania odpowiednich kwot w trybie przewidzianym w § 3 ust. 3.

§ 5. 1. Ministrowie, którym podlegają większe przedsiębiorstwa, oraz prezydja wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) mogą zgłaszać do dnia 31 maja każdego roku ministrom, którym podlegają szkoły wyższe, wnioski o przyznanie dodatkowych środków z budżetu centralnego dla uzupełnienia liczby stypendiów fundowanych w nadchodzącym roku szkolnym ze środków własnych przedsiębiorstw i rad narodowych (§ 3 rozporządzenia). Prezydja wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) obejmują swymi wnioskami także zgłoszenia prezydów rad narodowych niższego stopnia; tryb zgłaszania przez te prezydja wniosków ustala prezydja wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw).

2. Wnioski, o których mowa w ust. 1, powinny uzasadniać potrzebę uzupełnienia liczby stypendiów fundowanych oraz określać projektowaną liczbę stypendiów fundowanych ze środków własnych przedsiębiorstw (rad narodowych), proponowaną liczbę stypendiów uzupełniających finansowanych ze środków budżetu centralnego z podziałem według poszczególnych szkół, miesięczną wysokość tych stypendiów i okres ich wypłaty (liczbę miesięcy) w ciągu roku.

3. Ministrowie, którym podlegają szkoły wyższe, określają na podstawie otrzymanych wniosków i po zasięgnięciu opinii Ministra Pracy i Opieki Społecznej liczbę stypendiów uzupełniających oraz wysokość kwot, które zostaną przelane na rachunki środków specjalnych szkół wyższych (§ 6) do dyspozycji większych przedsiębiorstw i prezydów rad narodowych.

4. W razie niemożności uwzględnienia wszystkich zgłoszonych wniosków podziału przyznanej kwoty i liczby stypendiów uzupełniających pomiędzy poszczególne przedsiębiorstwa i prezydja rad narodowych dokonują ministrowie-wnioskodawcy i prezydja wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw), zawiadamiając o tym właściwych ministrów, którym podlegają szkoły wyższe, z podaniem skorygowanej liczby stypendiów według poszczególnych szkół, miesięczną wysokość tych stypendiów oraz okres ich wypłaty w ciągu roku.

5. Kwoty nie wykorzystane przez jednostki fundujące (ust. 3) zwracane są z rachunku środków specjalnych szkoły wyższej na wznowienie kredytów ministerstw, którym podlegają szkoły wyższe. Zwrócone kredyty mogą być przeniesione do właściwego rozdziału klasyfikacji budżetowej na sfinansowanie stypendiów niefundowanych.

§ 6. Szkoły wyższe gromadzą przekazane im przez jednostki fundujące środki własne na stypendia fundowane (§ 4 ust. 1) oraz kwoty przekazane na uzupełnienie tych środków przez ministrów, którym podlegają szkoły wyższe (§ 5 ust. 3) — na rachunku środków specjalnych, określonych przepisami o środkach specjalnych jednostek budżetowych.

§ 7. 1. Jednostka fundująca ustala czas i terminy spłaty stypendium podlegającego zwrotowi w przypadkach określonych w § 13 ust. 2 rozporządzenia. Czas spłaty nie może być dłuższy niż 5 lat.

2. W razie niedotrzymania przez dłużnika terminu spłaty stypendium (ust. 1), należne kwoty przypadające na rzecz rad narodowych, przedsiębiorstw państwowych oraz Państwowe-go Zakładu Ubezpieczeń podlegają ściąganiu w trybie przewidzianym w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 28 czerwca 1955 r. w sprawie przymusowego ściągania niektórych należności państwowych (Dz. U. Nr 32, poz. 193). Na-

leżności przypadające na rzecz pozostałych jednostek fundujących podlegają ściągnięciu w drodze sądowej.

3. Pobrane i ściągnięte od dłużnika kwoty wpływają na rzecz jednostki fundującej, a mianowicie, gdy jednostką fundującą jest:

- rada narodowa — na dochód budżetu tej rady,
- przedsiębiorstwo, bank oraz Państwowy Zakład Ubezpieczeń — na uzupełnienie środków, będących źródłem finansowania stypendiów fundowanych,
- instytucja lub organizacja — na rachunek tej instytucji lub organizacji.

§ 8. 1. W roku 1959 źródłem finansowania przez rady narodowe stypendiów fundowanych są środki finansowe, ustalone w drodze uchwał tych rad o dodatkowych kredytach w

trybie przewidzianym w art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 1 lipca 1958 r. o prawie budżetowym (Dz. U. Nr 45, poz. 221).

2. Minister Finansów dokona na wniosek ministrów, którym podlegają szkoły wyższe, przeniesienia części kredytów, ustalonych na stypendia dla studentów szkół wyższych w budżecie centralnym na rok 1959, z rozdziału 89 „Pomoc dla studentów” do właściwego rozdziału klasyfikacji budżetowej, z przeznaczeniem tych kredytów na stypendia uzupełniające, o których mowa w § 5.

3. W roku 1959 wnioski, o których mowa w § 5 ust. 1, mogą być zgłaszane do dnia 30 czerwca 1959 r.

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. J. Kole

Załącznik do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 25 maja 1959 r. (poz. 235).

RAMOWY WZÓR UMOWY

W dniu 19 . . . r. w pomiędzy

(nazwa prezydium rady narodowej, przedsiębiorstwa, instytucji, organizacji, banku)

zwanym(ej) w dalszym ciągu niniejszej umowy „fundatorem”, reprezentowanym przez

(stanowisko oraz imię i nazwisko)

z jednej strony, a Ob. zamieszkałym w przy ul.

roku Wydziału studentem

(nazwa szkoły wyższej)

zwanym w dalszym ciągu umowy „stypendystą” z drugiej strony, zawarta zostaje następująca umowa w przedmiocie warunków przyznania stypendium fundowanego:

§ 1. Fundator zobowiązuje się wypłacać stypendystę za pośrednictwem (nazwa szkoły wyższej)

przez miesięcy w roku, począwszy od dnia 19 . . . r. stypendium do końca studiów według stawek stypendiów pieniężnych zwyczajnych, przewidzianych przepisami rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 stycznia 1959 r. w sprawie pomocy stypendialnej dla studentów szkół wyższych (Dz. U. Nr 6, poz. 35), zwiększonych o %, tj.:

- w okresie studiów na I roku zł miesięcznie,
- w okresie studiów na II i III roku zł miesięcznie,
- w okresie studiów na IV i wyższych latach zł miesięcznie.

§ 2. Fundator zastrzega sobie prawo kontroli wyników nauki stypendysty.

§ 3. 1. Stypendysta zobowiązuje się po ukończeniu studiów podjąć pracę u fundatora i wykonywać ją przez okres nie krótszy od okresu pobierania stypendium fundowanego.

2. Ponadto stypendysta zobowiązuje się na żądanie fundatora do odbywania u niego praktyk studenckich, objętych planem studiów.

§ 4. 1. Fundator zobowiązuje się zatrudnić u siebie stypendystę po ukończeniu studiów w okresie nie krótszym od okresu pobierania stypendium fundowanego.

2. W okresie zatrudnienia stypendysty fundator stosować będzie do niego przepisy regulujące stosunek pracy obowiązujący w danym zakładzie.

§ 5. Fundator ma prawo w porozumieniu ze szkołą wyższą cofnąć lub wstrzymać wypłatę stypendium, jeśli stypendysta przestanie odpowiadać warunkom określonym w § 4 ust. 1 pkt 1 i 3 oraz ust. 2 powołanego w § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 stycznia 1959 r. lub jeśli odmówi wykonania zobowiązania przyjętego wobec fundatora w § 3 ust. 2 niniejszej umowy

§ 6. 1. W razie niezgłoszenia się stypendysty do pracy u fundatora w ciągu trzech miesięcy od daty złożenia ostatniego egzaminu dyplomowego stypendysta zobowiązany jest do zwrotu fundatorowi całości pobranego stypendium.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio w razie rozwiązania umowy o pracę przed upływem terminu, o którym mowa w § 3 ust. 1 umowy, z winy stypendysty.

§ 7. Fundator zastrzega sobie prawo nałożenia na stypendystę obowiązku zwrotu pobranych przez niego stypendiów również w przypadkach przewidzianych w § 5 niniejszej umowy.

§ 8. Umowa niniejsza sporządzona zostaje w trzech jednobrzmiących egzemplarzach, z których po jednym otrzymuje każda ze stron, a trzeci egzemplarz fundator przekazuje

(nazwa szkoły wyższej)

Stypendysta

Fundator

(podpis)

(podpis)